

και θα καθοδηγεί ναυτικές δυνάμεις Ελλάδας και Τουρκίας για επιχειρήσεις εντοπισμού και έρευνας-διάσωσης για τους μετανάστες στο Αιγαίο! Ο,τι ακριβώς επιθυμεί η Τουρκία, δηλαδή.

Το θέμα της έρευνας και διάσωσης ήταν πάντα ο «Δούρειος Ιππος» της Αγκυρας για να μοιράσει το Αιγαίο στη μέση.

Χρησιμοποιώντας ως προκάλυμμα τις ανθρώπινες ζωές που κινδυνεύουν στο Αιγαίο, η Τουρκία επένδυσε τεράστια ποσά για να «κτίσει» έναν ισχυρό μηχανισμό έρευνας και διάσωσης. Τα δισεκατομμύρια που έχει σπαταλήσει για μέσα έρευνας και διάσωσης είναι απίστευτα και είχαν στόχο την ισχυροποίησή της σε αυτόν τον τομέα.

Η καχυποψία της Αθήνας δεν ήταν εύκολο να πείσει NATO και Ε.Ε., αφού η συζήτηση αφορούσε ανθρώπινες ζωές. Η Ελλάδα πάντα υποστήριζε ότι δεν είναι αυτό το πραγματικό θέμα της Τουρκίας, αλλά ο χωρισμός του Αιγαίου.

Τι θα διαχειριστούμε;

Οι επιπτώσεις της κρίσης σε Πολεμικό Ναυτικό και Λιμενικό Σώμα είναι δεδομένες, αν και είναι γεγονός ότι οι ελληνικές ναυτικές δυνάμεις κάνουν το καλύτερο δυνατό και είναι αποτελεσματικές στην αντιμετώπιση του μεταναστευτικού. Παρ' όλα αυτά, οι σχεδόν καθημερινές τραγωδίες στο Αιγαίο έχουν δώσει στο Βερολίνο και σε άλλους «ευρωπαϊκούς κύκλους» την αφορμή που ήθελαν για να ικανοποιήσουν τον Ερντογάν και να επιτρέψουν στην Τουρκία, με «ευρωπαϊκή σφραγίδα», να αλωνίζει στο Αρχιπέλαγος. Το χειρότερο; Οτι ο επιχειρησιακός έλεγχος των ναυτικών δυνάμεων δεν θα είναι καν σε ελληνικά χέρια! Κάτι που η Ελλάδα από το 1974 μάχεται να αποφύγει, έχοντας κάνει ήδη μεγάλες υποχωρήσεις. Την εβδομάδα που πέρασε, η τουρκική Αεροπορία, παρά το γεγονός ότι κάνει επιχειρήσεις εναντίον στόχων του ΡΚΚ, «αλώνισε» στο Αιγαίο.

Με τις ευλογίες των Γερμανών ετοιμάζεται σχέδιο με αιχμή τη Frontex, όπως ακριβώς επιθυμεί η Τουρκία

«Δούρειος Ιππος» για συγκυριαρχία

■ **«ΣΥΓΚΥΡΙΑΡΧΙΑ»** στο Αιγαίο επιχειρούν να επιβάλουν οι Ευρωπαίοι με αφορμή το μεταναστευτικό πρόβλημα. Η επιδίωξη των Τούρκων, που ξεκίνησε από το 1974 με τις παραβιάσεις, φαίνεται ότι έχει τις «ευλογίες» και τη στήριξη των Γερμανών και των Ευρωπαίων δορυφόρων τους. Αφορμή, το μεταναστευτικό. Αιτία, η ικανοποίηση της Τουρκίας, η οποία χρόνια τώρα είναι το «αγαπημένο παιδί» του Βερολίνου. Οχι τυχαία. Η Γερμανία έχει πολλά και μεγάλα συμφέροντα στη γειτονική χώρα.

Αμέσως μετά την επίσκεψη του **Ταγίπ Ερντογάν** στις Βρυξέλλες, ξεκίνησαν οι διαρροές πληροφοριών για «συμφωνία που προωθεί η Ε.Ε.» και η οποία προβλέπει «κοινές περιπολίες ελληνικών και τουρκικών ναυτικών δυνάμεων στο ανατολικό Αιγαίο», υπό τη «διόγκση» της Frontex.

Και μόνο αυτή η διαρροή προκαλεί πολλά και μεγάλα προβλήματα στην Αθήνα. Ποιος θα έχει τον έλεγχο στο Αιγαίο; Από πού;

Το πείραμα να ελέγχεται ο εναέριος και θαλάσσιος χώρος του Αιγαίου από κάποιον... τρίτο στο εξωτερικό έχει ξαναγίνει μέσω NATO. Το οποίο, για να ικανοποιήσει τις τουρκικές επιδιώξεις για «μοιρασιά» του Αιγαίου στο 50-50, είχε αλλάξει ακόμη και τις περιοχές ευθύνης στη νοτιοανατολική του πτέρυγα, την οποία ήλεγχε από τη Νάπολη. Το πείραμα δεν λειτούργησε όπως είχαν υπολογίσει.

Το νέο σενάριο προβλέπει ότι η Frontex, με στρατηγείο που θα βρίσκεται είτε στο εξωτερικό είτε στον Πειραιά, όπου είχε λειτουργήσει παλαιότερα, θα ελέγχει

Μπαράζ παραβιάσεων αλλά και πτήσεις με ιδιαίτερο... νόημα. Και όλα αυτά την ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη η μεγαλύτερη άσκηση των Ενόπλων Δυνάμεων, ο «Παρμενίων». Η πιο σημαντική πρόκληση, που έχει να κάνει και με το σενάριο «συγκυριαρχίας» που φαίνεται να προωθούν κάποιοι στην Ευρώπη, σημειώθηκε την Πέμπτη. Ενα «ζευγάρι» τουρκικών F-16 πέταξε πάνω από τις βραχονησίδες Καλόγηροι, που βρίσκονται ακριβώς στο μέσο του Αιγαίου.

Οι Καλόγηροι δεν είναι... απλώς δυο βράχοι στο Αιγαίο. Κάθε άλλο. Βρίσκονται στο κέντρο του Αιγαίου Πελάγους, σε αρκετή απόσταση από τα πλησιέστερα νησιά και αποτελούν σημαντικό παρατηρητήριο σε ζωτικό σημείο του Αρχιπελάγους για τον έλεγχο των πλοίων που διέρχονται από την περιοχή. Επίσης, η ύπαρξη αυτών των βραχονησίδων αυξάνει κατά 6 ναυτικά μίλια τα χωρικά μας ύδατα και έτσι μειώνει το εύρος των υδάτων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τη διεθνή ναυτιλία, με αποτέλεσμα να είναι πιο εύκολος ο έλεγχος. Οι Καλόγηροι βρίσκονται ακριβώς στον 25ο μεσημβρινό, ο οποίος «χωρίζει» το Αιγαίο στη μέση. Τίποτα δεν κάνουν τυχαία οι Τούρκοι.

Γιατί το Βερολίνο «χαϊδεύει» την Τουρκία; Σε όλα τα τουρκικά παράλια τα γερμανικά τουριστικά συμφέροντα μεγαλοφυούν! Κι εκτός από αυτά, οι Γερμανοί έχουν εξασφαλίσει σημαντικές πωλήσεις όπλων στην Αγκυρα. Αρματα μάχης Leopard ίδια σχεδόν με τα ελληνικά και υποβρύχια ακριβώς ίδια με αυτά που εμείς πρώτοι παραγγείλαμε!

ΠΑΡΙΣ ΚΑΡΒΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

άρθρο
του ΚΩΣΤΑ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ*

*Ευρωβουλευτή
του ΣΥΡΙΖΑ

Η Ευρώπη αδικεί την Ελλάδα στη βοήθεια για τους πρόσφυγες

■ **Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ** κρίση, που έχει εκδηλωθεί με σφοδρότητα τους τελευταίους μήνες, αποκαλύπτει σαφέστατα τα γνωστά ελλείμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική και τον σεβασμό του διεθνούς δικαίου, την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών-μελών κ.ά. Και οι συνέπειες των ελλειμμάτων αυτών γίνονται περισσότερο αισθητές στις χώρες οι οποίες, λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, είναι οι πιο εκτεθειμένες και περισσότερο απ' όλες στην Ελλάδα.

ΣΥΜΦΩΝΑ με τα τελευταία στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (ΔΟΜ), ο αριθμός των ανθρώπων που αναζητήσαν καταφύγιο στην Ευρώπη μέσω θαλάσσιων διαδρομών στο πρώτο οκτάμηνο του 2015 ξεπέρασε τις 430.000 (περίπου διπλάσιος από τον αντίστοιχο αριθμό για ολόκληρο το έτος 2014). Από αυτούς, οι 310.000, ή 70% του συνόλου, καταγράφηκαν στην Ελλάδα και σχεδόν όλοι οι υπόλοιποι (περισσότεροι από 120.000) στην Ιταλία. Πάνω από τα δύο τρίτα των νέων αφίξεων στη χώρα μας προέρχονται από τη Συρία, όπου ο εμφύλιος πόλεμος μαίνεται εδώ και τέσσερα χρόνια, με συνέπεια εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και ανείπωτη εξαθλίωση.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ βοήθεια προς την Ελλάδα για την αντιμετώπιση του προβλήματος είναι υπαρκτή, αλλά ανεπαρκής. Τις τελευταίες εβδομάδες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε τα εθνικά προγράμματα για τα ταμεία ασύλου, μετανάστευσης και ένταξης (TAME) και εσωτερικής ασφάλειας (TAE) για μια σειρά κρατών-μελών και μεταξύ τους τη χώρα μας, η οποία θα λάβει χρηματοδότηση άνω των 470 εκατομμυρίων ευρώ για την περίοδο 2014-2020, στο πλαίσιο αυτών των δύο ταμείων. Η συνολική χρηματοδότηση των συγκεκριμένων προγραμμάτων για το σύνολο των κρατών-μελών ανέρχεται σε 2,4 δισ. ευρώ, ενώ ο συνολικός προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους σκοπούς αυτούς στην επταετία 2014-2020 θα πλησιάσει τα 7 δισ. ευρώ, αφήνοντάς μας να ελπίζουμε και σε νέα ευρωπαϊκά κονδύλια σημα-

ντικού ύψους.

ΟΣΟ ΜΕΓΑΛΑ και αν είναι τα παραπάνω κονδύλια σε απόλυτους αριθμούς, η κατανομή είναι άδικη, αφού δεχόμαστε περίπου τα δύο τρίτα των προσφύγων και/ή μεταναστών, αλλά μόνο το ένα πέμπτο της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης για την αιτία αυτή. Και βέβαια, το κυριότερο, αν οι αφίξεις εξακολουθήσουν με τους ίδιους ρυθμούς, η Ελλάδα θα πρέπει να περιθάλψει, έστω για ένα μεταβατικό διάστημα (αφού η συντριπτική πλειονότητα όσων καταγράφονται στη χώρα μας επιθυμεί να μετακινηθεί σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη, όπου υφίστανται δυνατότητες εργασιακής απασχόλησης), πάνω από δύο εκατομμύρια ανθρώπους. Τούτο είναι αδύνατο, αν δεν αυξηθούν δραστικά τόσο η συνολική χρηματοδότηση της Ένωσης προς τα κράτη-μέλη της, όσο και το ελληνικό μερίδιο στη χρηματοδότηση εκείνη, αφού, κατά τα άλλα, ο κρατικός μας Προϋπολογισμός, εν μέσω δεινής οικονομικής κρίσης και πρωτοφανούς λιτότητας, προφανώς δεν επαρκεί.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ, εξάλλου, είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο εξακολουθεί να μην έχει μια ενιαία και ισχυρή φωνή στο συριακό ζήτημα. Αντίθετα, κάποια από τα μεγαλύτερα κράτη-μέλη, όπως, ιδίως, η Γαλλία, μένουν προσκολλημένα στην επιδίωξή τους (από κοινού με τις ΗΠΑ) να ανατρέψουν το καθεστώς Ασαντ ως προαπαιτούμενο για την ειρήνευση στη Συρία, αγνοώντας ότι αυτή η τετραετής προσπάθειά τους όχι μόνο έχει αποτύχει, αλλά και ημιδοτότησε στην πράξη την εξάπλωση του καρκινώματος του λεγόμενου «Ισλαμικού Κράτους». Αν δεν επικρατήσει μια πιο ρεαλιστική, ενιαία ευρωπαϊκή προσέγγιση, τότε τα δώδεκα περίπου εκατομμύρια (από τον συνολικό πληθυσμό) που έχουν ήδη προσφυγοποιηθεί (οκτώ περίπου στο εσωτερικό της χώρας και άλλα τέσσερα στην Τουρκία, την Ιορδανία και τον Λίβανο) θα οδεύσουν αργά ή γρήγορα προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τούτο μπορεί να αποτελέσει την αφορμή για να τεθεί η τελευταία αντιμέτωπη με μια αληθινά υπαρξιακή δοκιμασία.